



לחכים מעטה מדי. רמון התייחס בדבריו לשני חבריו לוועדה, יצחק (זיגי) זייגר ואריאל ויינשטיין מהליברלים, הושיע כים קרוב למגש הכיגלך. הם מחסלים אותו ומשאירים לרמון רק כריכים. העיר על כך ויינשטיין: „אבל אנחנו משׁ אירים לכס את החורים כבייגׁ לךׁ”.

כתב גלי-צהׁל יעקב איילון, היוצא לניו-יורק, שם ישמש ככתב התחנה הצבאית, זכה בהפתעה של ממש במסיבה שערכו לו חבריו בתחנה, לפני עזיבתו. כתיב גלי-צהׁל במקור מות שונים בארץ ובחולׁ שידרו אליו הודעות זהות, המביעות התרגשות ממינויו ומאחלים לו הצלחה.

כתום השידור, פנה אליו אחר המראיינים ואמר לו שהראיון היה טוב. ענה לו בורג: „כשנתנים לי מחמאה, אני לא מאמין-כמאה ועשרים אחוזים”.

באחת הישיבות האחרונות של ועדת-הכספים היוצאת אירח יושב-הראש שלמה לוריניץ את המנכׁל החדש של הבנק ל-פיתוח התעשייה, יוסף שריג, שפרש מבנק-ישראל. ישיבות ועדת-הכספים בתל-אביב נערכות במשרדי הבנק לפיתוח התעשייה בבית-אסיה. הנוכח חים בישיבה ניצלו את הופעת שריג, כדי להודות לבנק על האירוח שבו הם זוכים. חׁכ העבודה, חיים רמון, טען שהכיבוד הוא מצויין, אבל קבל על כך שכמות הביגלך המובאת

הסתיימה תקופת האידילי-יה בין ראשי מיפלגת העבודה. יצחק רבין כבר הודיע למי קורביו שהוא יפרוש מהמשך המשאומתן שמנהל שימעון פרס להקמת ממשלה חדשה, אם ימשיך פרס לפתוח כל מישפט שלו, בשיחות עם נציגי המיפ-לגות הרתיות בצמד המילים „בעורת השם”.

השר יוסף בורג, שהתראיין השבוע במוקד, בא מוכן לראיון. הוא התכוונן לשא-לה בדבר גילו המופלג והכין רשימה ארוכה של מנהיגים שהיו מבוגרים ממנו והמשיכו לכהן בתפקידיהם, כולל המנהיג הצרפתי זורד קלימנסו, שנב-חר לתפקיד ראש-הממשלה בגיל

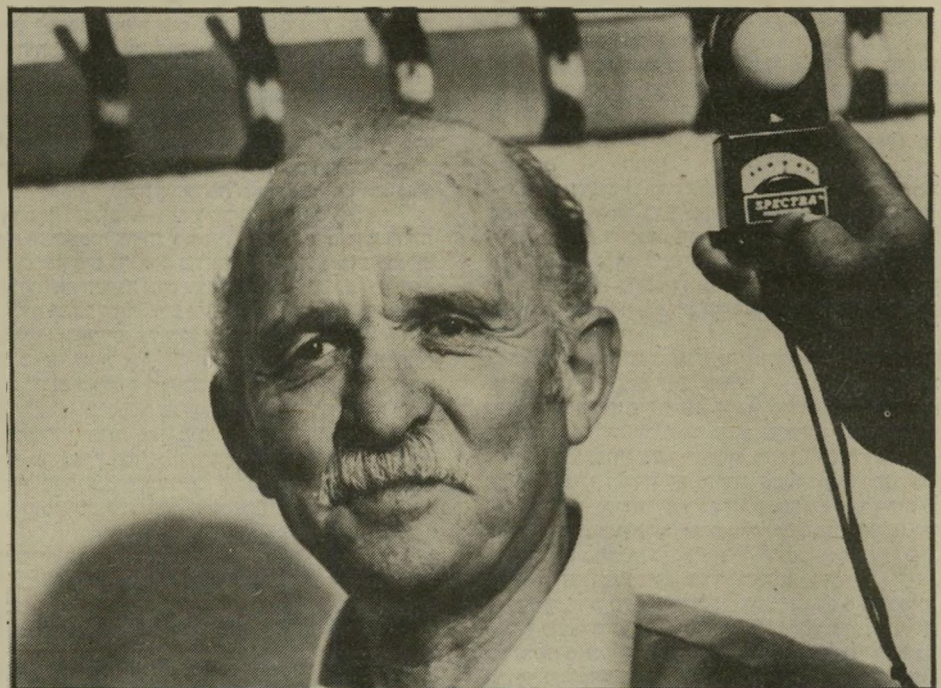
76



שימעון פרס בתמונה ליד הכותל. התמונה הגיעה לעיתונות אחרי מסע מפרך של הצלם משה מילנר. העובד בסוכנות הצילום סינמא. ביום הראשון בצהריים, שמע מילנר במיבוק החדשות, כי שימעון פרס ביקר בכותל המערבי, מייד אחרי שקיבל את המינוי מן הנשיא. מילנר ידע שהוא חייב להשיג את התמונה לסוכנות שלו. הוא טילפן מייד לכל צלמי העיתונות בירושלים, כדי לברר מי צילם את התמונה. התברר לו שאיש מהם לא צילם. הוא ביקש מאחד מהם לגשת לכותל לברר אם יש שם צלם. השליח ניגש לכותל, והשובתו היתה שלילית. מילנר לא התייאש. הוא לקח את דפי זהב של ירושלים וצילצל לכל חנויות הצילום, אך גם משם לא נשע, איש מהם לא צילם את פרס ואיש לא ידע מי צילם אותו. מילנר טילפן ללישכתו של פרס, אך שם אמרו לו שהיחיד שידוע מי היה הצלם הוא דובר המיפלגה, יוסי ביילין, אך הוא היה בישיבה. אחרי כמה טלפונים ללישכה, גילו לו כי שם הצלם הוא אורי ישראל. מילנר, באנגריה מחדשת, טילפן שוב לכל חנויות הצילום בירושלים, אך איש לא הכיר צלם בשם כזה. לבסוף נזכר מילנר בצלם ותיק בשם ברזילי, שאשתו עובדת כצלמת בכותל. הוא טילפן אליה כמוצא אחרון והיא אכן הכירה את הצלם והסבירה לו שהוא כלל לא ירושלמי, אלא רמלאי. היא גם נתנה לו מיספר טלפון של הצלם, אך הסתבר שהטלפון שונה מזמן. אחרי שבירר ב-14, קיבל מיספר טלפון חדש והתקשר אליו. שם הסתבר כי הטלפון הוא של אמו של הצלם. „ביקשתי לדבר עם אורי, סיפר מילנר, ידעתי שאם אומר לאמא שאני עיתונאי, היא לא תיתן לי את מיספר הטלפון שלו בבית, לכן אמרתי לה שהוא צילם את החתונה שלי ואני רוצה תמונות”.

לבסוף קיבל את מיספר הטלפון של הצלם בביתו, אך האחרון הגיע הביתה רק בשעה ערב מאוחרת ויצר קשר עם מילנר. מילנר נסע אליו מייד לרמלה והסביר לו במה העניין. הצלם רצה סכום גבוה, כי זכר את סיפור ההצלחה של חברו הצלם, שצילם לפני כמה חודשים את בוב דילן ליד הכותל בתמונות בלעדיות. מהן עשה אחר-כך הון כסף. לבסוף התפשר על המחיר והצלם ניגש להוציא את הסרט מן המצלמה. תנאי הכרחי בעיסקה היה, שמילנר יפתח את הסרט ויחזיר לו אותו למחרת בשמונה בבוקר, מכיוון ששאר התמונות על הסרט היו תמונות של בר-מצווה. כך הגיעה סוף-סוף התמונה של שימעון פרס לעיתונות.

אברהם שפירא וחבריו למיפלגה, משה אלפרט ושימעון סירוקה. שפירא מצא דרך מקורית להגדיל את מיפלגתו הקטנה - החברים משוט עומדים ליד הראי ואז המיפלגה גדולה פי שניים. בתמונה, מצד שמאל, נראים שוב אלפרט וסירוקה בראי. השניים לא זכו להיבחר כחברי-כנסת, מכיוון שמיספר חברי האגודה ירד, אך הם ממשיכים להופיע ולנהל משאומתן.



יקטור שסיטוב באחת מן המגישות הרבות שהיו השבוע. בתמונה מימין נראית יד המח-זיקה מכשיר מוזר. זוהי ידו של צלם הטלוויזיה הישראלית, המחזיק בידו מכשיר מיוחד למדידת אור. אחרי שסיים למדוד את האור, ניגש חזרה למצלמה ורק אז התחיל לצלם.

מזה עשר שנים, אילנה עופרי, עורכת-דין במיקצועה. ■ לא שוכחים לבררן דודו טרופז את פליטת-הפה המפור-סמת שלו ערב הבחירות הקוד-מות. כאשר הוא שמע שאייבי נתן עורך מסיבה בביתו, הוא טילפן וביקש לבוא. כעל ספינת קול השלום הסביר לו שהוא אינו יכול להיענות לפנייתו, משום שבמקום יהיו כמה מאנשי מיפלגת העבודה שעדיין לא

הקולנוען שאול רישוי אינו מחמיץ שום פסטיבל-סרטים שאליו הוא יכול להגיע. על אחת כמה וכמה פסטיבל שבו מוקרן סרט שלו. עתה יש לו בעיה. ביום שישי הוא קיבל מיברק מקנדה ובו מספרים לו מפיקי פסטיבל סרטים יוקרתי שם, שסירטו, הסוף, יוצג במיס-גרת הפסטיבל, רישוי לא יוכל להגיע מפני שביום ראשון הקרוב הוא מתחתן עם חברתו